

Parochie 1
 In de pen 6
 Klapstoel 8
 Buitenland 9
 Kerk 10
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Europa niet langer gelovig zwaartepunt

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofdredacteur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Gordts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Susan Van Lommel
 Filip Ceulemans
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be
Diocesane redactie Brugge
 Liselotte Anckaert
 Diocesaan Centrum Groenhove
 Bosdreef 5
 8820 Torhout
 tel. 050 74 56 38
 liselotte.anckaert@kerknet.be
Diocesane redactie Gent
 Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be
Diocesane redactie Hasselt
 Jan Colla
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 40
 jan.colla@kerknet.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Hans Medart
 Varkensstraat 6
 2800 Mechelen
 tel. 015 29 84 17
 hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING
Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN
 tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN
 Abonnementen en adreswijzigingen
 uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
 © copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

„ De verkiezing van de Argentijnse kardinaal Bergoglio tot paus is voor velen een hoopvol teken dat, na eeuwenlange Europese dominantie, de internationalisering ook in de rooms-katholieke Kerk doorzet. Bovendien weerspiegelt de verkiezing van een Zuid-Amerikaanse paus beter de realiteit. De grootste gemeenschappen van de bijna 1,2 miljard katholieken wereldwijd zijn in Latijns-Amerika te vinden. Laten we echter verder kijken dan de figuur van paus Franciscus en ons afvragen wat die internationalisering en globalisering voor het geloof kunnen betekenen.

Ondanks de vele studies en publicaties daarover, weet eigenlijk niemand het antwoord op die vraag. Sommigen gaan ervan uit dat de globalisering niet alleen de dominantie van de westerse cultuur versterkt, maar ook de secularisatie. Dat valt dan weer moeilijk te rijmen met enkele ontwikkelingen van de afgelopen decennia, zoals het islamitische reveil en de heropleving van de religie her en der als teken van nationale identiteit. Anderen menen dat religie altijd een onderdeel van de cultuur zal blijven, maar dat door de globalisering en het toenemende individualisme de godsdiensten en wereldbeschouwingen almaar meer aan de smaak van de consument zullen worden aangepast. Nog anderen maken zich sterk dat de wereldgodsdiensten in de eenentwintigste eeuw voor grote delen van de bevolking hun betekenis zullen behouden. Dat zal echter niet 'zomaar' gebeuren. Mede door de concurrentie van andere religies en de druk van antireligieuze krachten, zullen ze zich transformeren en ontwikkelen.

Wat betekent dat voor de rooms-katholieke Kerk? In plaats van te speculeren en ons blind te staren op de neergang van het geloof in Europa, kijken we beter eens over de continentale grenzen, zoals het Franse weekblad *La Vie* in zijn paasnummer deed. Dat leverde enkele interessante bijdragen op. Terwijl wij ons in West-Europa

blijven afvragen wat de Nieuwe Evangelisatie concreet inhoudt, draait die in Latijns-Amerika op volle toeren. De concurrentie van de vele religieus geïnspireerde sekten daagde er de Kerk uit zich meer aan plaatselijke tradities aan te passen. Zingende pastores, massaspectakels, bedevaarten, processies, religieus toerisme – in Latijns-Amerika is het schering en inslag. Ook al praten westerlingen er vaak denigrerend over, we mogen niet doen alsof het niets voorstelt.

In de Verenigde Staten herstelt de katholieke Kerk zich stilaan van de pedofiëschandalen. Met 77 miljoen gedoopten – bijna een kwart van de bevolking – telt ze inmiddels meer gelovigen dan de baptisten. Opmerkelijk is ook de intellectuele heropbloei. Het aantal theologiestudenten stijgt jaarlijks spectaculair, wat wijst op een toenemende vraag naar vorming bij jonge gelovigen. Ook in de media en op het internet doen theologen hun zeg als essayisten, opiniemakers en praatgasten.

In het door de economische crisis en interne conflicten getroffen Afrika blijft de Kerk voor veel noodlijdenden de enige bron van hoop. Voor bisschoppen, priesters en geëngageerde leken is de sociale leer van de Kerk meer dan ooit de hoeksteen van hun engagement. Dat geldt ook voor Azië, al is de situatie daar weer anders. Katholieken vormen er een kleine minderheid, die zich bovendien niet altijd vrij kan bewegen. Dat betekent niet dat het geloof er niets voorstelt. Het aantal roepingen is zo groot dat in diverse landen, onder meer in Vietnam, kandidaat-seminaristen moeten worden geweigerd.

Uit dat alles blijkt dat er wel degelijk interessante ontwikkelingen in onze Kerk plaatsvinden, die beslist de moeite waard zijn om op te volgen. Al was het maar opdat we zouden beseffen hoe de toekomst van onze Kerk er kan uitzien en waar de zwaartepunten komen te liggen. „

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Nieuwe paus, nieuwe hoop

KERK & leven, 27 MAART 2013

We hebben een nieuwe paus. En wat voor een! Een evangelische paus, een nederige paus, dat in groot contrast met sommige van zijn voorgangers. Een paus die de katholieke Kerk terug tot het ware geloof kan brengen, ook al zal dat niet makkelijk zijn. Niet dat ik aan de capaciteiten van de man twijfel, maar sommige integristen zijn nu al druk bezig er de rem op te zetten.

Het zal meer dan nodig zijn dat wie met de Kerk vooruit wil, de nieuwe paus maximaal steunt. Dat onze bisschoppen bereid zijn mee te werken aan de uitbouw van een universele Kerk mag niet bij mooie woorden blijven. Toen de pedofiëschandalen uitbraken, schreef Bert Claerhout dat het tijd werd dat de Kerk haar machtsgewaden aflegde. Wellicht is het nu het moment om daarmee te beginnen.

Het instituut Kerk meent nog altijd de waarheid in pacht te hebben. Met ontstemming stel ik vast dat sommige bisschoppen en priesters durven te pretenderen dat het fout is als de gelovige gemeenschap denkt dat iedereen naar de mis moet. Zijn Jezus' woorden „Blijf dit doen om mij te gedenken” dan niet meer dan een verhaaltje? Als het loslaten van de wekelijkse eucharistie niet de crisis van de Kerk is, wat is het dan wel?

Eucharistie vieren is niet de Kerk bejubelen en bewieroken. Eucharistie vieren in gemeenschap

waarin de persoon van Jezus Christus centraal staat, is zowel de bron waaraan gelovigen zich kunnen laven als het vuur waaraan ze zich kunnen warmen. Want Jezus Christus is de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader tenzij door Hem.

Willy DECAVELE, via e-mail

In pij en op sandalen

KERK & leven, 20 MAART 2013

Inderdaad, door zijn naam alleen al zegt de paus wie hij is. Hij heeft dat trouwens al bewezen toen hij als aartsbisschop van Buenos Aires zijn bisschoppelijke paleis verkocht en het geld aan de armen schonk. Toen reeds trad hij in de voetsporen van Franciscus van Assisi die indertijd als rijke jongeling zijn erfdeel aan de armen schonk.

Dat de eerste daad van de nieuwe paus een vraag was om voor hem te bidden, komt doordat hij als een scherppinnige jezuïet in Argentinië de katholieke ontkerkelijking ten voordele van de evangelische Kerken heeft meegemaakt. Hoe dan ook, de halsstarrigheid van de curie zal een harde noot om kraken zijn en dus zal hij ons gebed en de steun van de hemel goed kunnen gebruiken.

Franciscus zou al kunnen beginnen met het werk van Garibaldi af te maken. Bij de eenmaking van Italië lijfde die destijds de pauselijke staten bij Italië in, maar Vaticaanstad liet hij ongemoeid. Zei Jezus indertijd niet

dat zijn rijk niet van deze wereld was? Drukte hij zijn apostelen niet op het hart zich niet in te laten met aardse aangelegenheden, zodat zij er niet in verstrikt zouden geraken? De hele kerkgeschiedenis leert ons dat het woord Gods het best wordt verkondigd in pij en op sandalen.

Walter CLAEYS, Boom

Euthanasiewet

KERK & leven, 20 MAART 2013

De Kerk zou zich ook moeten uitspreken over het ontbreken van een wet over palliatieve sedatie, wat in feite veel vaker voorkomt dan euthanasie. Door het ontbreken van zorgvuldigheidsregels staat de poort immers open voor het negeren van principes zoals het vermijden van overhaasting.

Wilfried VANCOILLIE, Meulebeke

Heikel punt

KERK & leven, 20 MAART 2013

Christenen zijn niet naïef of wereldvreemd. Christen-zijn is voor hen een moedige uitdaging om het Woord te mogen belijden. Dat gesprekken met andersgelovigen en niet-gelovigen hen daar op een of andere wijze toe aanzetten, ervaar ik als positief. Wie zorg wil dragen voor het leven en de boodschap van Christus daarbij aanvaardt, kan moeilijk ontkennen dat de hervorming van de euthanasiewet een heikel punt is. Een wijziging van deze euthanasiewet zal de christen evenveel

zorgen baren, als wie ijvert voor het zelfbeschikkingsrecht.

Alleen ben ik geneigd te denken dat die laatste de gave van dienstbaarheid en bijstand voor de lijdende en stervende mens – een taak die door velen wordt gedragen – sneller zal verwerpen, wat voor onze samenleving heel ingrijpende gevolgen kan hebben. En dat niet alleen op onze laatste tocht door het leven!
Veerle LORIAUX, via e-mail

Uitbrullen

KERK & leven, 20 MAART 2013

Over de pedofiëschandalen in de Kerk schrijft lezer Norbert Sabbe: „Als een kind iets ernstigs misdoet, lopen zijn vader en moeder daar toch ook niet mee te koop. Zij gaan toch ook de straat niet op om het voortdurend aan iedereen te vertellen?” Met alle respect voor zijn mening, maar ik zou eerder verwachten dat de ouders zullen reageren en uitbrullen wat niet kan.

Diezelfde lezer schrijft over het lijden: „Als Jezus de weg van het lijden heeft gekozen, hoe kunnen wij dan beweren dat het lijden van terminaal zieken geen zin kan hebben?” Voor mij hoeft niemand te lijden, de Blijde Boodschap is reeds zinvol genoeg. Als men dan toch Jezus aanhaalt, herhaal ik zijn woorden: „Als het U belieft, laat deze beker aan Mij voorbijgaan.” We hebben toch een barmhartige God aan wie dat gericht is, of niet?
Patrick KEEPERS, Gent